11005
5 948491 310015

„Un caine i-a muscat
Mainile
Si a murit turbat
Cainele.“

(GIORDANO)

Anul 1
Numarul 5
15 iunie - 15 iulie
2011
2,4 LEI

Nastratin

www.nastratin.ro

SINGURA REVISTĂ DE PAMFLET (INTER)URBAN ŞI CARICATURĂ DE BRAND

VIATA BATE CAMPII...

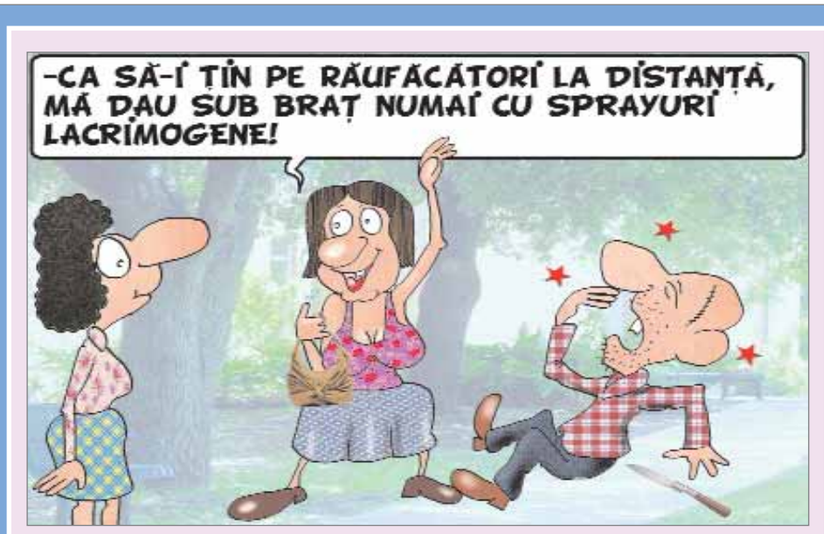

Nebunii au talent

Dupa cum bine stim, în zilele noastre exista din ce în ce mai putini oameni zdraveni la cap. Mai jos va dam si dovada. Daca raspundeti la cele trei întrebari, cat se poate de logice, va numarati printre exceptii. Daca nu raspundeti, nu va speriati... Va numarati printre toti ceilalti! tinem sa precizam ca testul este propus de un medic psihiatru si se aplica înainte de internarea în ospiciu.

1. Doctorii îsi arata o cada plina cu apa, o cana si o galeata. Tu ce alegi, ca sa golesti cada?

2. Sunt 3 camere. Esti obligat sa intri într-una dintre ele, dar trebuie sa supravietuiesti:

- camera 1 – plina cu criminali înarmati pana-n dinti, care te-ar face franjuri imediat;
- camera 2 – plina cu lei nemancati de 5 ani;
- camera 3 – plina cu gaz toxic.

3. Ce este o data într-un minut, de doua ori într-un moment si niciodata într-o suta de ani?

Raspunsuri (le stiati, nu-i asa?):

1. Scoti dopul de la cada.
2. Camera 2. Un leu nemancat de 5 ani este mort.
3. Litera M.

REGELE FERDINAND:

„Aceasta este pozitia pe care ar trebui sa o ai în fata regelui tau?"

GENERALUL CANTACUZINO, ÎN PATRU LABE:

„Nu pot avea alta, Maiestate, pentru ca s-ar rasturna dinastia!"

Inauguram o rubrica, asa dupa cum îi spune si numele, cu povestiri hazlii din istorie, a noastra si din cea universal. Astazi se spune sau se insinueaza ca a cunoaste trecutul este un fel de pierdere de vreme, o ocupatie de lux fara legatura cu „cestiunile arzatoare" cu care ne confruntam. Aici, însa, risc o parere, care, desigur nu este numai a mea si ma bucur ca e asa... Parerea mea este asadar ca nu putem întelege prezentul daca nu stim de unde venim... Chiar si humorul de altadata trebuie cunoscut!

Am ales pentru astazi un personaj putin cunoscut publicului larg, dar foarte pitoresc pentru scena social-politica, unde a fost un actor important în vremea lui: generalul Cantacuzino-Granicerul. Coborator din împaratii Constantinopolului si descendent de domnitori romani, el apartinea primelor familii ale tarii si putinelor familii din aristocratia pamanteana care au pastrat constiinta raspunderilor lor istorice. Nu voi insista asupra biografiei, ea este mai potrivita unei lucrari istorice si nu unei reviste de umor, dar întamplarile hazlii din viata generalului îsi gasesc locul printre peripetiile lui Nastratin.

Prietenii îi spuneau „Zizi", „generalul Zizi Cantacuzino" si asa îi ramasese numele. Se tragea din spita domnitorului Şerban Cantacuzino si-si pastrase titulatura de print. Asa a fost cunoscut si la Paris, unde-si petrecuse copilaria si si-a facut studiile. Venit în tara, a intrat în cadrele armatei si a ajuns ofiter, facand parte din corpul de garda de la Palat. Cu obarsia si glumele lui s-a facut iubit în tot locul. Manierat si elegant, era bine privit la Palat, mai cu seama de Regina Maria si primit de lumea buna. Cu prietenii de rangul lui si cu Caragiale, în restaurantul acestuia, a facut într-o noapte chef mare, pana ce placandu-i orchestra foarte mult, s-a dus de cateva ori cu bacsis gras, spunandu-le sa mai cante: " Zii! Zii! pe acesta, mai zii, mai zii si pe celalalt, cu Marghioala" si tot asa cu „zii, zii", pana i-a ramas numele „Zizi", pe care l-a adoptat si mai tarziu, cand cu gradul de colonel a înfiintat Corpul Granicerilor, asa ca si-a mai adaugat ceva la nume: „Colonelul", iar mai tarziu „Generalul Zizi Cantacuzino-Granicerul". De la chef s-a înapoiat, cum spunea el, „pe la ziua, ma... tu'i mama masi. M-a încurcat ala, Caragiale, cu glumele lui...

tu'i mama lui. Am luat cateva birje. În prima am pus chipiul si sabia, acestea nu se îmbatasera. Le-am respectat si le-am dat întaietate. În a doua, mantaua cu gradele si cizmele, ca ele nu ma mai puteau tine pe picioare. În a treia m-au urcat prietenii si în a patra lautarii... «Cu lautarii dupa mine, iar mi-e bine, iar ma-mbat». Cand am sosit acasa, tu'le mama lor, hop si prietenii cu alte birje, încarcati cu sticle de sampanie, ca sa prelungim cheful toata ziua si înca o noapte, de am ajuns de pomina".

„Eram într-o vara la Eforie", povestea Generalul, „ca ofiter în garda Palatului, eu l-am cunoscut pe printul Carol (viitorul rege Carol al II-lea n.m.) si pe ceilalti... tu'le mama lor. Ma jucam cu el pe plaja. Eu faceam pe calul, în patru labe, cu chipiul întors cu cozorocul în spate, închipuind ca ar fi fraul. Carol calare pe mine, tinea de cozoroc, de frau, iar eu nechezam si aruncam din picioare, el lovea cu pintenii în soldurile mele si chiuia... Di-di armasarule! Auzi, armasarule, si înca nu încalecasem pe ma-sa [sic]. A aparut deodata, pe plaja regale (Ferdinand n.m.) si am ramas cu ochii la el. «Bine, Zizi, aceasta este pozitia pe care ar trebui sa o ai în fata regelui tau?» «Nu pot avea alta, Maiestate, pentru ca s-ar rasturna dinastia». A ras si el, întinzandu-mi mana cand m-am ridicat."

Alta data „ma casatorisem cu fiica lui Kalinderu. Femeie de o rara frumusete, pe care o adora toata lumea, si pe deasupra era si cuminte. Am fost invitat cu sotia la o receptie, în saloanele restaurantului Capsa. Multi ministri cu sotiile si membri ai corpului diplomatic. Ospat mare, muzica si dans. Ministrul plenipotentiar al Frantei, placandu-i mult sotia mea, o invita mereu la dans si începuse sa-i sopteasca la ureche, pana a venit sa-mi spuna ca nu mai poate suporta atmosfera de aici si sa mergem acasa. Am scos o suta de lei (erau bani grei pe atunci) si îndreptandu-ma catre frantuz, i-am strigat la ureche: Daca ti s-a facut de femei, poftim o suta de lei ca sa te duci la curve, mon cher. L-am facut de ras în mijlocul aristocratiei si am plecat. Credem ca are sa ma provoace la duel, dar nu a îndraznit. Cu cati m-am batut, pe toti i-am însemnat cu crestaturi".

Horatiu Şerb

NĂZDRĂVĂNIILE LUI NASTRATIN
Sejur pe Litoral
Drumul spre mare era lung.Se cerea un popas!
-O bere!
-Şi un suc pentru el! Conduce şi n-are voie alcool!
-Uite că, până la urmă, am ajuns! Oricum, cu trenul aş fi făcut mult mai mult!
-N-aveţi voie cu măgarul pe plajă! Se poate îmbolnăvi de la mizeria lăsată de turişti!
-Stai! Înainte să ne salvezi, arată-ne un extras de cont bancar!
-Le ştiu pe fetele astea! Le-am salvat acum un an de la înec şi mai sunt şi-acum dator la bancă!

-Criza m-a obligat să devin vegetarian!

-Nu te mai uita așa lung la el! O să-și facă o impresie proastă!

-Proastă mai ești! De ce nu-l duci la grădiniță?

-Nu văd nimic! Dă-mi ochelarii pentru distanță!

-Se cunoaște ca-i criză!

-Eu fac curat aici, eu stabilesc regulile!

-Mă cam seacă rata la bancă, dar nu regret investiția făcută!

-Eu v-am avertizat că nu e de glumit cu încălzirea globală!

-Nu mai pierd noptile! Uite ce cearcăne am!...

-Am impresia că ai mei îmi pun Viagra în lapte!

-Ți-aș fi adus un trandafir, da' ăia au țepi!

-Iar am avut coșmarul ăla îngrozitor, mami! Iar m-am visat pe varză!

DIN MEMORIILE UNUI OM GRAS

M-am sculat la ora opt si jumatate. Ce greu e sa te dai jos din pat cand cantaresti 150 de kilograme... Se simte neaparat necesitatea de a se inventa un aparat cu scripete pentru ridicarea omului din asternut. Ar trebui, zau asa! Altfel ne prapadim, mai ales în lunile de vara. M-am îndreptat gemand spre usa si am deschis-o. Razele de soare calduroase care navalira în odaia mea ma ametira pentru un moment. M-am retras.

M-am dus la birou ceva mai tarziu. Şeful de divizie se uita cam chioras la mine. L-am auzit soptind catre alt coleg:

– O sa-l punem pe roate.

Are dreptate sa raza, cand e asa slab si de uscativ! Ce n-as da sa fiu si eu ca dansul! Şezand jos, un picior al scaunului s-a îndoit într-o parte. Era sa caz. Mai mare beleaua! Dar m-am tinut bine de masa. Toata cancelaria a pufnit de ras si toti ceilalti functionari acuzau pe tapiter ca nu facuse scaunele destul de solide. Aveau dreptate. Dupa ce am suflat greu aproape un ceas, am început sa lucrez – dar sa lucrez, nu gluma! Usierul mi-a adus cafeaua cu lapte cu cinci cornuri, pe care am mancat-o. O sa ma las de obiceiul acesta de-a lua cafea cu lapte dimineata, din pricina ca-mi deschide o foame nebuna. Peste doua ore era sa mor de foame. M-am repezit pana la birtul din fata si am cerut lista de bucate. Am sorbit repede o supa, am mancat vreo trei feluri de bucate puse în niste farfurioare ca cele de dulceata. Am mai cerut un biftec, o portie de svaiter, o placinta cu mere si alte prajituri, o jumatate de oca de struguri, vreo trei-patru mere, o singura para, cinzeci de dramuri de migdale fara coji si o cafea nemteasca cu doua coniacuri. As mai fi luat ceva, dar nu mai avea birtasul nimic pe lista. Trebuia sa încep lista iar „da capo”. M-am sculat de la masa mai mult flamand, dar am facut foarte bine! Doctorul zice: „Nu-ti încarca stomacul! Scoala-te întotdeauna de la masa înca cu putina pofta de mancare!”. Ma închin acestor precepte. As fi mancat cu multa pofta o înghetata. Dar de unde era s-o iau? De la birtul meu si pana la Capsa e o posta, tocmai o posta.

M-am întors la birou. Aici, foc si parjol! Directorul striga, seful de divizie striga, colegii mei murmurau. Din toata galagia asta, am înteles numai atat: ca eu sunt vina ca cele mai multe lucrari întarziasera! Directorul, trecand în cabinetul lui si trantind usa, a bombanit mai multe cuvinte din care am auzit deslusit pe acestea:

– Ori sa-si vaza de slujba, ori sa ramaie la birt toata ziua! Nu ne trebuie asa tembeli!

L-am mai auzit si alta data pe numitul director, numindu-ma fara pic de remuscare „morun“ si zicand catre alti functionari ca eu toata ziua abia ma întorc pe-o parte si pe alta ca un morun! Nu vreau sa-l blestem, de teama sa nu-l ajunga grasimea mea.

Ah! Ce bine era cand eram copist! Eram slab si rapciugos. Aveam o redingota foarte stramta, care-mi arata talia foarte subtire. Atunci sa ma fi însurat! Atunci sa fi murit! Ştiu ca m-ar fi plans cineva. Voi blestema vesnic ora în care am primit functia de casier! Functia asta m-a îngrasat asa de tare. În zadar am schimbat-o eu acum, caci e prea tarziu!

Întorcandu-ma acasa de la birou, toata lumea de pe trotuare, ca de obicei, se dete la o parte ca sa-mi faca loc. Eram asa de flamand, încat îmi lasa gura apa cand treceam pe langa birturi sau bacanii. Desi voiam sa ma abtin de-a lua ceva în gura înaintea mesei, cu toate astea nu m-am putut opri de-a nu intra în cofetaria franceza. Aici am mancat trei indiene si o baclava turceasca, care sa tot fi cantarit o litra si ceva. Am baut vreo cinci coniacuri si am luat si pentru acasa prajituri de trei franci. N-aveam maruntis mai mult la mine, ca as fi luat mai multe prajituri.

Seara apoi m-am razbunat pe toate necazurile din timpul zilei. Am mancat zdravan: înainte de-a se aduce supa, am ciugulit cateva mezelicuri, adica vreo cinzeci de dramuri de icre negre, vreo sapte-opt felii de salam de Verona, vreo trei felii de svaiter, ceva masline mari de Volo, nitica sunca afumata.

Apoi a adus supa. Am umplut farfuria de doua ori. Era o supa minunata! Din rasol am luat putin. Am mancat însa mai mult si cu mare pofta mazare cu pui, varza cu carne de porc. Fasole verde cu pui, bame cu pui, muschi cu sos, patlagele vinete împanate, un fel de peste gatit cu vin si cu nuci si niste felii de carne de vitel cu sos de patlagele rosii. Friptura de curcan a fost o minune a artei culinare. Am mancat si strudel cu mere, cum si toate prajiturile ce cumparasem la cofetarie.

„Pranzul“ asta destul de frugal mi-a adus mare dispozitie. Am început sa cant. Vinul care l-am baut dupa-masa mi-a marit si mai mult dispozitia. Îmi venea sa sar, dar nu puteam nici sa ma misc. Peste doua ore m-am dus la teatru, unde am stat în picioare, deoarece socotisem, dintr-o aruncatura de ochi, ca n-o sa încap în fotoliul destul de îngust din statul întai!...

Dimitrie Teleor

REŢEŢA MILENIULUI
PORTOCALEZĂ CUCUIATĂ
Avem nevoie de o pucă bine coaptă şi doi-trei ţonţi pasaţi într-un litru de trușcă. Se adaugă piliuţă, şi se fierbe la foc mic.Se consumă cu binici. Reţeta aparţine faraonului Ramses-etajul 2,camera 4-Secţia Inofensivi.

CLARVĂZĂTOAREA LUMINIŢA AVERTIZEAZĂ:
SE-NGROAŞĂ GLUMA!
2012 nu va fi un an uşor! Vor avea loc cutremure devastatoare, erupţii vulcanice nimicitoare şi un asteroid imens va lovi Terra la fiecare zece minute (nu acelaşi).Vestea cea mai proastă e că fetele de pe centură vor dubla preţul: două tichete de masă!

Marin Cretu

În perioada 23 mai – 5 iunie 2011, prietenul si colaboratorul revistei „NASTRATIN“, arhitectul Marin Cretu, a vernisat, la Galeria „Octav Doicescu“, o interesanta EXPOZITIE DE CARICATURI, din propriul portofoliu (la care s-au adaugat o sumedenie de fotografii artistice, realizate de Teodora-Gabriela Sandu). Cunoscutul caricaturist ne-a încredintat spre publicare o parte din creatiile sale...

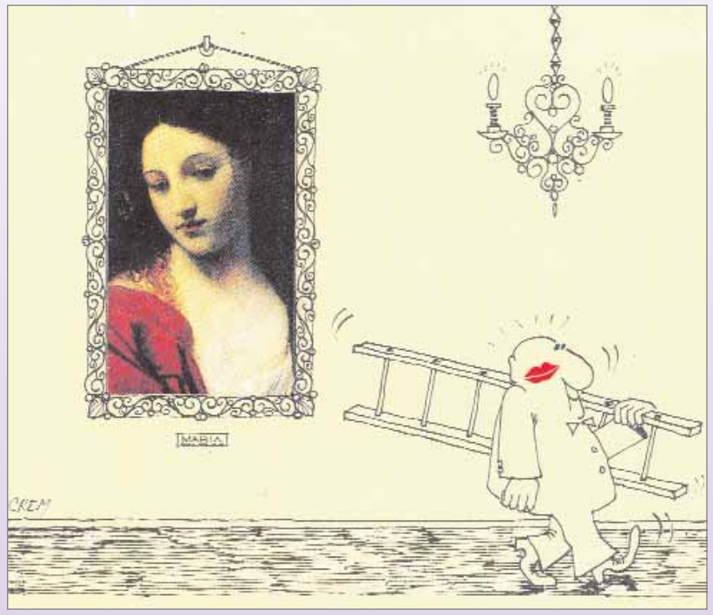

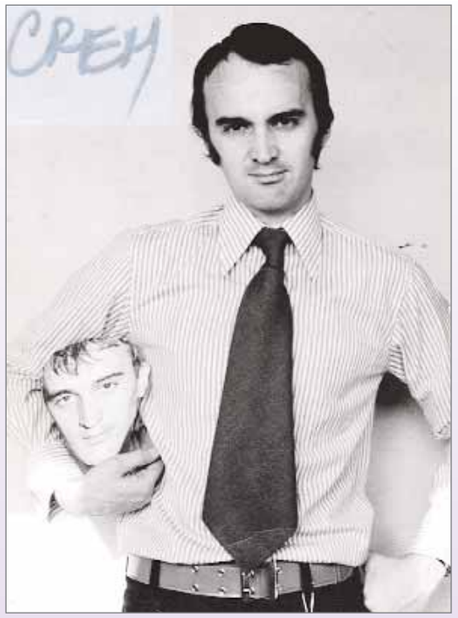

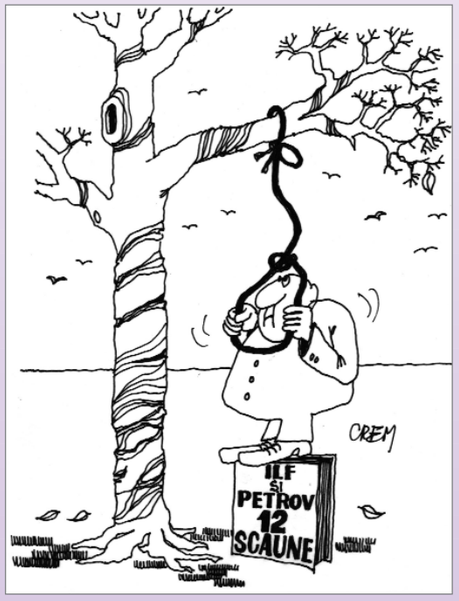

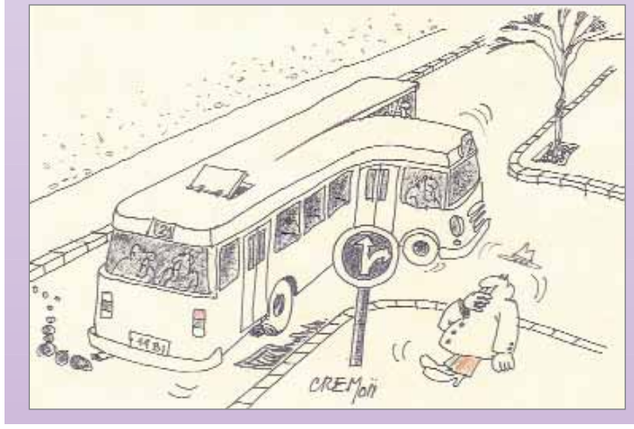

ILF SI PETROV LA HOLLYWOOD

„America fara etaje“, lucrarea celebrilor scriitori sovietici Ilia Ilf si Evgheni Petrov (autorii romanelor „Douasprezece scaune“ si „Vitelul de aur“) a aparut, recent, si în traducere romaneasca, la Editura Polirom. Jurnalul romantat al calatoriei lui Ilf si Petrov contine si o critica acerba (evident - fondata ideologic!) la adresa industriei americane de film: „Reporterul din America îti ofera cele mai proaspete stiri, desenele animate ale lui Disney sunt admirabile, uneori adevarate capodopere. (...) Însa filmele asa-zis artistice sunt de-a dreptul înspaimantatoare. Ele se afla sub nivelul demnitatii umane. Noi credem ca a vedea asemenea filme este o îndeletnicire înjositoare, caci mizeaza pe creierul de pasare, pe gandirea înceata a cornutelor sau pe lipsa de pretentii a camilei. Asa cum camila poate sa se descurce o saptamana fara apa, o anumita categorie de spectatori americani e în stare sa priveasca filme stupide douazeci de ani în sir. (...) Exista patru tipuri standard de filme: comedia muzicala, drama istorica, filmul cu gangsteri si filmul cu participarea unui celebru cantaret de opera. Fiecare dintre cele patru categorii exploateaza obsesiv si obositor o singura tema, cu o groaza de variatiuni. Practic, spectatorul american se uita, an de an, la unul si acelasi lucru. S-a deprins în asa hal cu treaba asta, încat, daca îi oferi un film cu alt subiect, începe sa planga, ca un copil caruia i s-a luat jucaria preferata, oricat ar fi ea de veche si stricata. (...) Orice rol ar juca o actrita de la Hollywood – iubita unui cruciat, logodnica unui hughenot ori o americanca moderna – ea are întotdeauna coafura cea mai la moda. Permanentul orizontal împodobeste, în egala masura, si un cap medieval si unul din vremea hughenotilor. (...) Asa îi place publicului. (...) Americanul cultivat nu-i recunoaste cinematografiei nationale dreptul de-a se numi artistica. Mai mult, îti va spune ca filmul american este o epidemie morala, la fel de periculoasa ca scarlatina sau ciuma. Toate realizarile culturii americane – scolile, universitatile, literatura, teatrul – sunt asurzite, lovite mortal de cinematografie. Un baiat dragut si destept, care învata bine la scoala si termina stralucit o universitate, se poate transforma într-un idiot, dupa cativa ani de frecventare temeinica a cinematografelor. Toate acestea le-am intuit chiar pe drumul spre Hollywood. (...) Cinematografia aceasta seamana cu arta autentica la fel cum maternitatea la maimute seamana cu cea a omului. Au multe în comun, dar prima e insuportabil de respingatoare“...

Vlad Hogea

NICOLAE-PAUL MIHAIL

MISS LITORAL ÎN BIKINI

Şi-a pierdut snurul, frumoasa, / Ce-l avea pe piept si vintre;
Sa-l catam prin toata casa – / Unde-o fi putut sa intre?

LA O ACTRITA

Actrita de la „Nottara“ / Are-o multime de contracte
Şi nu prea poti vorbi cu ea / Decat doar... între doua acte!

EFECTELE VACANTEI

Au fost la mare separat, / Într-o vacanta minunata:
Ea s-a întors... îmbarbatata, / Iar dumnealui... afemeiat!

CENTURA DE CASTITATE

Nevrand sa intre-orice intrus / În delicatul hebitaclu,
Centura de otel i-a pus! / Dar ea a inventat speraclul...

UNUI DIRECTOR

Are remuscari – si basta! / Ca nu e pentru prima oara
Cand își înseala, cu nevasta, / Pe prea-iubita-i secretara.

UNUIA CARE MI-A TRIMIS UN MANUSCRIS

În speranta ca-ti convine,
Își ofer avizul meu:
Şanse ai sa scrii mai bine,
Ca mai prost e foarte greu!

CONFESIUNE DE 1 APRILIE

Iubita mea se dovedeste
De-o consecventa colosala:
O zi pe an ma pacaleste
Şi-n restul zilelor ma-nseala.

PUTEREA OBIȘNUINTEI

Asezandu-se în pat,
Langa draga-i nevestica,
Din rutina a-ntrebat:
Singurica?... Singurica?...

UNUI POET EPIGRAMIST

Mi-a spus un tip, o gura veninoasa,
Ca plimbareti ca dansul sunt putini:
În epigrama nu prea e pe-acasa
Şi-n poezie umbla prin vecini.

MIRCEA TRIFU

ELIS RAPEANU

CORPULUI MEDICAL
Geaba speri în vindecare
Cand pe „corp“ se-ntinde plaga,
Ca-n spital si-n disperare
Sanatoasa-i numai spaga.

INECHITATE
Fa un compromis, de vrei,
Altfel pace-n lume nu-i:
Da-i femeii ce-i al ei,
Însa da-i si ce-i al lui!

PREAVIZ
O logodna, efectiv,
E arestul preventiv
Ce premerge, ca prefata,
Condamnarea lor pe viata.

SE MAI ÎNTAMPLA...
Cate-un bade plutonier
Bate pasul în cadenta
Prin traficul rutier
Şi prin cel de influenta!

TRUPELE DE MUZICa
Muzica de azi intriga,
Trupa-ntreaga se framanta,
Se danseaza si se striga,
Însa nimeni nu mai canta.

GEORGE CORBU

BLESTEM
Doamne, cum sa nu fim tristi,
Cand Tu mila nu ne-arati?
Ne iei oportunitati
Şi ne dai oportunisti!

TRUP ŞI SUFLET
Entitati neîntelese
Ce, fatal, se juxtapun,
Disputand un corp comun
Prin conflict de interese.

UNUI ADVERSAR ÎN DUEL
Sper sa-ntelegi, ca nu esti turc:
Exista-o scara de valori,
Pe care eu, din greu, o urc,
Iar tu, mult prea usor, cobori.

EPITAF UNUI PROCESOMAN
Aici zace, de mai an,
X, un fost procesoman.
Asa vru, al vietii val,
Sa nu moara-n tribunal.

INSTANTANEU LA UN BANCHET
Duduita de aseara
Ma facea sa par stingher,
Tot cerandu-mi sa nu-i cer
Ce si altii-au vrut sa-i ceara...

GALERIA ATELIER „HORATIU“

Str. Smardan nr. 37 (în Centrul Istoric al Capitalei). Se lucreaza la fata locului si la locul fetei. O permanenta expozitie cu cei mai înzestrati caricaturisti ai timpului, de-a lungu' si de-a latu', de-a adancu' si de-a înaltu'.

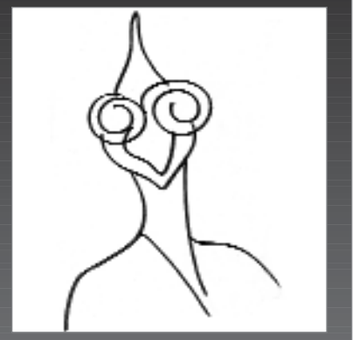

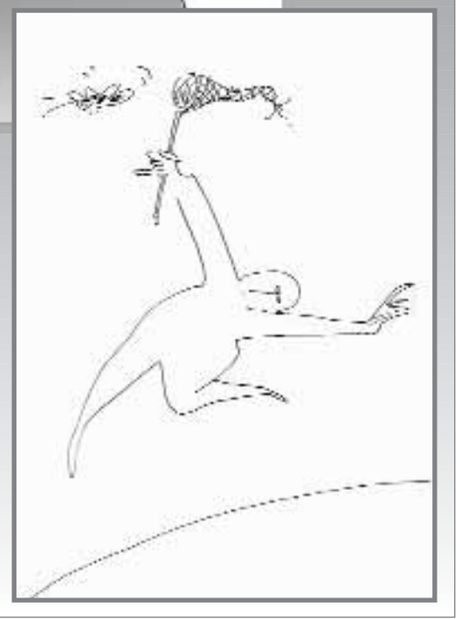

GHEORGHE DIN MOLDOVA

ROMANE
Pentru ce roman sa fie
Decorata doamna Stea?
Cate face – nu le scrie;
Cate scrie – nu-s de ea!

MALAGUENA
Dragostea si portocala
Au o mare-asemanare;
Orisicat de dulci sa fie,
Tot sunt si putin amare.

UNDE-S DOI
Şi-apoi dac-a ta sotie
Şi cu altul mai traieste?...
- Bravo lui si bravo tie:
„Unde-s doi, puterea creste!“

POLEMICA
Da, cu Byron semeni tare,
Diferenta doar un pic:
Un picior avea mai mic...
Şi-un talent ceva mai mare!

RECENZIE
Vazui în geam la librarii
Expus un nou poet roman.
Legat volumu-i în vitel...
Dar... autoru-i mai batran!

UNUI PLAGIATOR
Fiu al operelor tale
Poate-i fi de-acu 'nainte;
Pan' acum, deocamdata,
L-ale altor esti parinte.

SA NE-MPACAM
Ti-am furat o sarutare
Şi de-atunci te-ai suparat...
Ei, sa ne-mpacam! Hai, iata,
Vin' de ia ce ti-am furat!

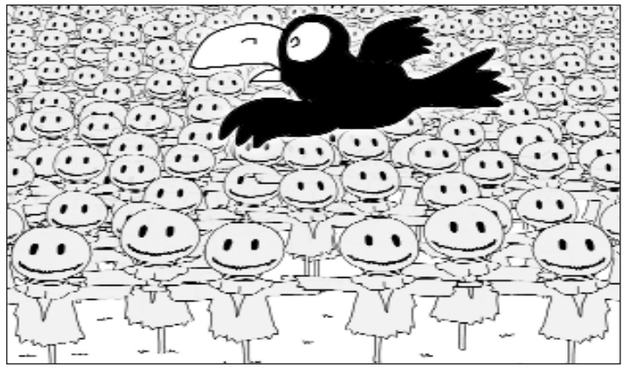

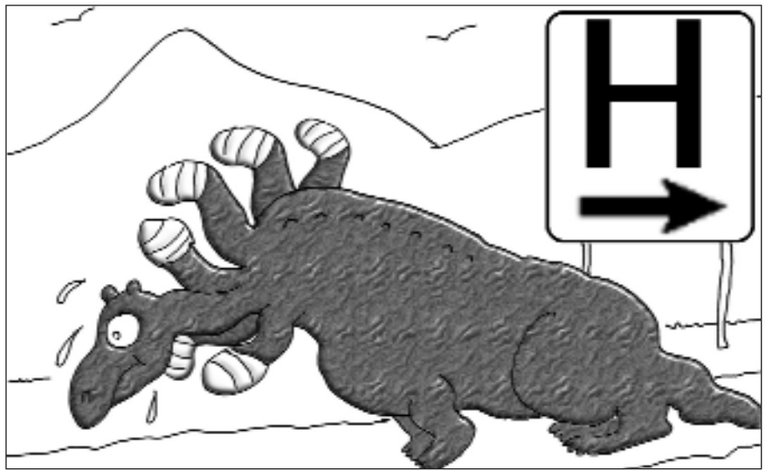

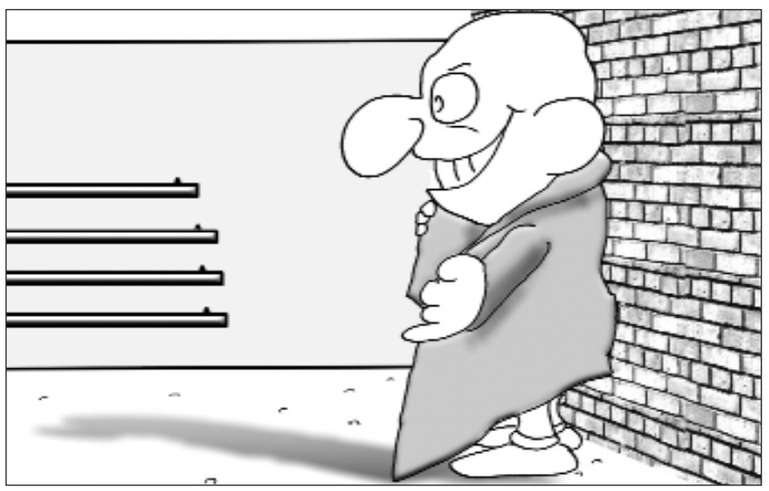

9 DIFERENȚE!

Între aceste desene, aparent identice există 9 mici diferențe. Găsiți-le!

SOLUȚIA ÎN PAG.15

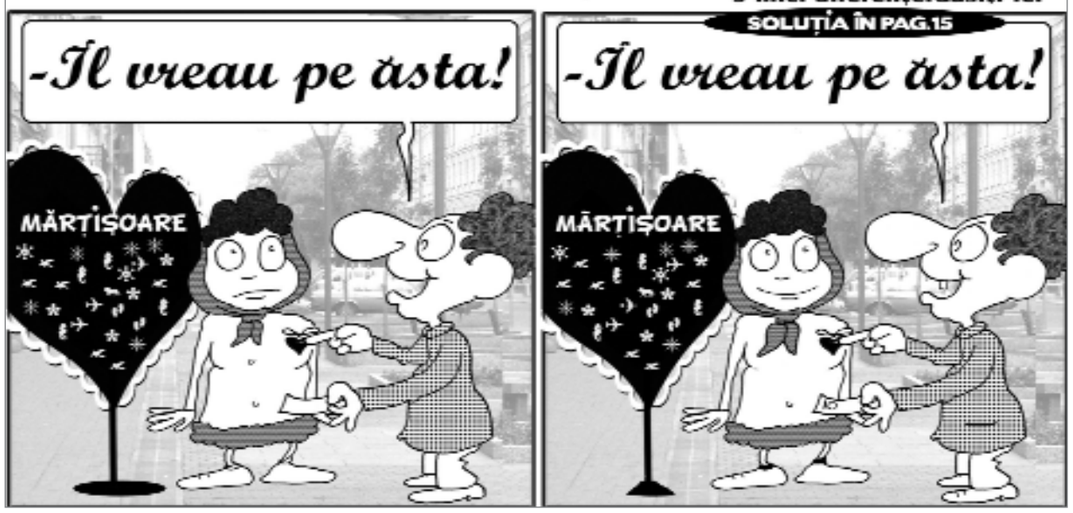

ANUNT EXCLUSIV
Revistă națională de imobiliare

-VREAU MAI MULT SADISM! DE CÂTE ORI MĂ LOVEȘTI, AMINTEȘTE-MI CĂ N-AM PRINS ULTIMUL NUMĂR DIN ANUNȚ EXCLUSIV!

atlasfm all hits radio

-VREAU SĂ ASCULT ȘI EU!

-VEZI, NEPOATE? DACĂ EȘTI VESEL POȚI SUPORTA MAI UȘOR CRIZA!

Psihologia sefului

-Numai ăla îi ficior
Care are la picior
Trei mobile și-un I-phone!

-Nu-i corect, șefu'! Când m-ați chemat să jucăm table, am crezut că o să mă lăsați și pe mine să dau cu zaru'!

-Nu mai am loc de hârtii inutile, șefu'! Să mai aruncăm din ele!

-De acord, dar mai întâi fă după fiecare câte trei copii!

-Hârtia asta nu trebuia semnată, șefu'! Mi-o pregătisem eu pentru când o să merg la toaletă!

-CÂT MAI STAI ÎN BAIE? DIN CAUZA TA ÎNTÂRZIEM LA CEL MAI TARE TÂRG DE IMOBILIARE!

Târgul Imobiliar Project Expo

-ROLEU, TATĂ, NU PUTEM MERGE FĂRĂ MAMA LA TERASA AIA GROZAVĂ! VĂD C-A SCHIMBAT LOCUL UNDE ȚINE BANII!

Baza Sportivă
www.bazasportiva.ro

-UNDE MĂ AFLU? TOT CE-MI AMINTESC E CĂ SĂRBĂTOREAM CU PRIETENII SUCCESUL EMISIUNII "FILMUL SAU VIAȚA?"...

business ADVISER

-ȚINE! VĂD CĂ AFACEREA TA ARE NEVOIE DE O UPGRADARE!

Aventuri în Europa

Cu zeci de ani în urma, un tandem redutabil si pitoresc (format din doi cronicari sportivi, Fanus Neagu si Ion Baiesu) se pregatea sa navaleasca în Europa, ba chiar mai departe, în tara marelui Will. Cei doi colegi de condei mai fusesera plecati peste hotarele patriei. Baiesu – o zi la Ruse, prin ONT, transport cu autocarul, mancare la pachet si dictionar bilingv pentru conversatii uzuale, iar Fanus Neagu – doua zile la Varna, trimis de ziarul „Agricultura socialista“, cu prilejul zilelor viei si vinului. Deci nu se poate spune ca nu posedau oarecare experienta turistica... De data asta, însa, itinerarul divers, distanta apreciabila, varietatea limbilor ce trebuiau, cat de cat, cunoscute îi facura sa ia în serios noua calatorie, trecand de urgenta la meditatii particulare, napustindu-se cu elan si nesat asupra limbii engleze, franceze, germane si italiene (toate dialectele). Dupa doua saptamani de nesomn si truda, stiau sa spuna „Buna dimineata!“ si „Buna ziua!“, sa întrebe cat e ceasul si cat costa o bere, posedau bruma de cuvinte care sa nu-i lase izolati în furnicarul marilor capitale pe care urmau sa le strabata. De fapt, obtinusera aprobarea sa participe la Campionatul Mondial de Fotbal, ca reporteri sportivi, urmand ca, dupa terminarea finalei din Anglia, sa faca o mica excursie documentara în Europa. Pentru a elucida misterul acestei calatorii atat de mult controversate, vom relata desfasurarea peripetiilor prin intermediul declaratiilor, absolut independente una de alta, oferite benevol de cei doi protagonisti.

FaNUS NEAGU: „aia de la Federatie ne-au dat pasaportul în doua zile. A venit un tip acasa, scortos, bine îmbracat, politicos, cu mustati de foca împaiata. Ne-a dat biletele de avion, ne-a spus la ce hotel vom fi cazati, vorbarie mare, stil, bre, ma lua ameteala la ce lux ne astepta. Şi asa a fost. Am dormit la cel mai trainic hotel din Londra. Lift placat cu fildes, garsoniere duble cu bai îngropate, micul dejun la pat, dat în gura de un lacheu stilat, cu manusi albe, care spunea „Buna dimineata!“ în limba natala. Bere si whisky la discretie, trai barosan, ca niste printi...“

ION BaIESU: „Trei luni am asteptat pasapoartele, ca nu prea erau locuri, si noi mergeam fiindca baietii din echipa au acceptat sa dormim în camera cu ei. Ni le-au dat cu o zi înainte de plecare si am alergat sa cumparam conserve si salam de Sibiu, sa avem papica acolo. Am dormit ca vai de lume, pe niste saltele, iar dimineata trebuia sa ne sculam o data cu echipa, sa ascundem saltele în dulap, ca veneau sa faca curatenie. Apoi mergeam în parc, desfaceam conservele si taiam salamul de Sibiu, felii cat unghia, si ne umflam burtile cu apa londoneza din fantanile tasnitoare. Mai beam si cate-o bere, pe care-o platea Tache Macri, care venise cu un permis international de ceferist si locuia într-o suburbie, la o englezoaica batrana, careia îi taia lemne si-i facea mici treburi gospodaresti contra cazare...“

FaNUS NEAGU: „Ne-am saturat, domnule, de atata ghiftuiala, de baruri, de cursele de caini, de englejii aia înalti si uscati, politicosi ca niste popi. Ne-au dat de toate, noi am cumparat doar niste pixuri mai cu mot, fel de fel si colorate, pe preturi de nimic, sa facem cadou în tara sau sa scriem cu ele. Vreo 5 kilograme de pixuri aveam. Ne-am plictisit ca pestele de apa. Ce ata si protocol, masini care merg invers decat la noi, asa ca am luat drumul Europei si ne-am oprit în Franta o saptamana, sa ne închinam la mormantul lui Napoleon si sa bem la crasma lui Villon. Alta viata! Ah! Ce oras scaldat în flori de busuioc e Parisul! Ce lumini, ca o zapada sfartecata de soare, ce femei îmbracate sic am vazut în marile restaurante! Am stat la un prieten milionar, care avea casa cu piscina si hipodrom în curte. Ne spalam cu sampanie dimineata si mancam icre negre cu lingura de lemn...“

ION BaIESU: „Am mai fi stat noi în Engliteria, dar nu aveam unde dormi. Asa ca am oprit la Paris, halta de încercare. Ce-o fi, o fi! Mai aveam zece conserve de fasole cu costita si un salam de Sibiu, basca trei kile de biscuiti spritati. La Paris am cautat un amarat de prieten, pe care nu l-am gasit, asa ca am dormit o noapte în gara si dimineata, cu geamantanele în mana, am dat o raita pe marile bulevarde, sa cascam gura. Am pranzit într-un parc, fasole cu biscuiti, si-am tras un pui de somn pe malul Senei, dupa ce ne-am descaltat si ne-am varat picioarele în apa, ca ne dureau ca pe infanteristi. Noaptea am plecat spre Italia, ca aveam doua bilete de recomandare.“

FaNUS NEAGU: „Gata si cu Parisul! Luvrul îl vazusem de zece ori, cei de la Moulin Rouge erau satui de noi si noi de ei, asa ca am mai facut o baie în piscina cu ape de smarald, ne-a dat milionarul un teanc de bani si am plecat spre Italia cu vagon de-a-ntaia, bilete de lux, ca niste nababi ce eram. Tot drumul nu ne-a clintit nimeni din vagonul-restaurant, cu aer conditionat si bere daneza, rece de-ti spargea smaltul dintilor. Treizeci de sticle de caciula am baut, de se mirau macaronarii si-si faceau cruce.“

ION BaIESU: „Spre Italia am mers cu clasa a treia, destul de civilizat. Peisaj frumos în ambele parti, dar stateam prea aproape de vagonul-restaurant, de unde venea un miros de mancare, de ne sfarteca narile. Am desfacut si pachetul cu salam si l-am mistuit fara mila. Venea din cinci în cinci minute un chelner, numai zambete si bucle, si ne întreba daca nu vrem bere rece sau vin de Chianti, productie 1930. Fanus l-a înjurat pe romaneste atat de fioros, încat chelnerul s-a retras speriat, crezand ca are de-a face cu niste antialcoolici convinsi. Ne-am clatit gura cu apa de la toaleta, calaie si cu miros de teava. Dar nu conta. Eram în Milano, cu banii ce speram sa ne fie împrumutati pe baza scrisorii de recomandare. Am ajuns morti de sete si oboseala la Milano.“

-CREDEAM CĂ O SĂ FAC BANI ADUNÂND MELCI ŞI VÂNZÂNDU-I ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ, DAR PRIMARUL MI-A DAT MODELUL ĂSTA ŞI MI-A ZIS CĂ E CEL MAI MIC CARE SE ACCEPTĂ!

FaNUS NEAGU: „Am ajuns la Milano ghiftuiti de bere. Am luat un taxi, am tras la hotel în camere separate, ne-am îmbaiat pe cinste si-am început sa vizitam orasul. Domul plin de craturi si zorzoane, ca o stanca din Bucegi, mormantul lui Frederic Barbarossa, Santa Maria delle Grazie, totul cu taxi la scara si sofer în livrea. Am pranzit la cele mai mari restaurante si am mancat spaghete pe saturate. Ne-a dat bani acela cu scrisoarea de recomandare, ca nu stiam ce sa facem cu ei. Asa ca am tras o raita pana la Roma, unde trebuia sa ducem o alta scrisoare de recomandare. Acolo, la tipul acela care ne-a primit ca pe niste frati, am nimerit în mijlocul unei nunti, cum numai în Italia se fac. Trei zile am mancat si-am baut si-am jucat Conga si-am cantat cantonete, de plangeau macaronarii. Abia am scapat de ei, plini de cadouri si regrete scrise...“

ION BaIESU: „La Milano am gasit cu chiu, cu vai, un hotel mizerabil, langa gara, ieftin, o camera cu un singur pat îngust, la etajul patru. Dusul si toaleta erau la parter, asa ca nu ne-am putut refrisa dupa drumul destul de obositor. Am mancat ultimele cutii de conserve si am pornit în cautarea tipului catre care aveam o scrisoare de recomandare. L-am gasit dupa trei ore de umblat pe jos, nu pe el, pe soacra lui, care ne-a dat de înteles, prin semne si strambaturi, ca individul e plecat în concediu. Biletul nu l-a citit, ca era analfabeta. N-am apucat sa vedem muzeele decat pe dinafara, ca n-aveam bani de intrare. Seara am plecat spre Roma, cu ultima speranta si ultimul bilet. Nu mai spun cum am ajuns. Destul ca l-am gasit si pe al doilea protector. Am picat, însa, prost. Toata casa era în doliu, aveau o moarte în familie. Şi nici în Italia înmormantarile nu sunt gratuite. Am mancat la pomana pe saturate si ne-am dus la gara, decisi sa ne întoarcem acasa. N-aveam tren decat la trei noaptea.“

FaNUS NEAGU: „Am stat în gara cam o ora si Baiesu nu s-a astamparat pana n-a jucat toti banii la aparatele alea cu maneta, cum sunt si la noi, la Sinaia. A tras pana a obosit si, pana la urma, a jucat si la o dracie care dadea ceasuri, ceasuri grozave, domle, si-a castigat doua antiacvatice, pe care un tip vroia mortis sa le cumpere. Dar nu le-am dat!“

ION BaIESU: „Am încercat sa vand un ceas pe care-l cumparasem în Anglia, un ceas de contrabanda, cu care ne pacalise tot un italian, si care dupa ore nu mai mergea. Am acostat un domn cu ochelari fumurii, îndrugand ceva pe italiana si aratandu-i ceasul. El m-a privit sever si-a întors reverul pe care stralucea insigna de politist... În sfarsit, am varat ultimele lire într-un aparat automat care dadae în schimb... alune! Am castigat douasprezece alune! Deci sase de caciula!... Norocul nostru cu niste soldati italieni veniti din permisie, care s-au urcat în compartimentul nostru si-au început sa scoata pui fripti, placinte, cutii cu branza si sticle de vin. Ne uitam atat de semnificativ, încat, crezandu-ne doi calugari întorsi din penitenta postului de 40 de zile, ne-au ospatat cu de toate. Fanus a mancat doi pui cu oase cu tot. Soldatii italieni îl credeau scamator!“

FaNUS NEAGU: „Am ajuns, fratele meu, în Austria, satui si ghiftuiti de toate bunatatile, plini de cadouri. De acolo am urcat într-un vagon romanesc si foiau ospatarii pe langa noi, morti de curiozitate sa le vorbim de ce si cum a fost în Engliteria. Pocneau sticlele de sampanie ca pustile în noaptea de Anul Nou, cand crapa de ger ouale sub corb. Le-am facut cadou pixuri si alte nimicuri folositoare, aduse din decadenta apuseana. La Curtici, niste vamesi damblagii de fotbal, rapidisti toti, ne-au sechestrat doua zile în carciumioara de pe granita si-am mancat branza telemea cu rosii autohtone, de nu ne mai oprea nimeni.“

ION BaIESU: „Dupa ce am plecat din Viena, cu cele sase alune în stomac, a venit un chelner de la vagonul-restaurant, care-l stia pe Fanus. Pupaturi, întrebari, salutari de la Rapid... I-am dat un kilogram de pixuri contra bere romaneasca si un morman de crenvursti. Am mancat ca apucatii... La Curtici, vamesii, politicosi si curiosi, ne-au gazduit pe contul lor. S-a lasat cu masa mare si cu lautari. A zis Fanus atunci: «Ma, ce Roma, ce Paris? Curticiul e capitala lumii! Cine-o mai merge-n strainatate, conserva sa se faca!»“.

Cam astea sunt, în paralel, cele doua relatari oferite de prietenii mei. N-am aflat niciodata care este varianta adevarata!

Mircea Micu

NOTA REDACTIEI: *Ion Baiesu s-a prapadit în 1992, Mircea Micu – în 2010, iar Fanus Neagu – în 2011. Dumnezeu sa-i odihneasca în pace pe cei trei mari scriitori romani...*

ULUITOR! NOSTRADAMUS A PREVĂZUT CUTREMURUL DIN JAPONIA!

CLAR! RĂSPICAT!

FĂRĂ ECHIVOC!

Este suficient să citim atent catrenul 2659 (traducere Geo Bogza în anii tinereții) și ne vom da imediat seama că așa e. Iată-l:

DIN OCEANUL PACIFIC
A IEȘIT UN PEȘTE MIC
ȘI PE COADA LUI SCRIA:
TE IUBESC. NU MĂ UITA!

Merci, chérie!

Sunt paralizată și am 90 de ani. Doresc să-i mulțumesc din suflet tânărului care m-a ajutat ieri să traversez strada și să-l rog să mă treacă și înapoi. Baba Flory.

ENIGMELE COMISARULUI TĂNASE

Cățelul asasin

Un cățel terorizează cartierul și Tănase trebuie să-l identifice. Ultimul atac a avut loc cu 24 de ore în urmă. Marea problemă e că stăpânul patrupedului încearcă să-l încurce pe bravul nostru comisar L-ați descoperit? Soluția la pag.15

1.Cuțu Șchiop...

2.Câinele sentimental...

3.Un cățel cu nervi de oțel...

4.Un altul, cu blana tăbăcită...

imobiliare.ro
Portalul afacerilor imobiliare
-OF, ȘEFU'! DACĂ N-AȚI FI TOT TIMPUL PRINS ÎN AFACERI, AȚI OSERVA CĂ REVELIONUL PETRECUT ÎMPREUNĂ N-A RĂMAS FĂRĂ URMĂRI!

DIAFAN
de 20 de ani împreună!
-Nu mai putem să sunăm la sonerie și să fugim! Ne-au văzut! Diafan montează cele mai bune sisteme de supraveghere!

Vis și realitate.

El: Ah, ce fericit aș fi să pot muri acum în brațele tale!
Ea: Taci din gură! Cum poți vorbi așa? Să mori acum, până ce n'ai împlinit anii de pensie?!

Sgârcenie la culme.

Croitorul (luând măsură): Pentru ce rețineți respirația, domnule? V'ați roșit groaznic în față!
Mușteriul sgârcit: Ca să nu-mi trebue atâta stofă!

-Stăm așa ca să ne remarce și să apărem și noi în cea mai selectă bancă de fotografii!
ARHIVA FOTO.RO
MII DE CUVINTE
BANCA DE FOTOGRAFII

-La o parte, cucoană! Vreau să pot urmări și din apă ultimele noutăți de pe cel mai tare site de imobiliare!
imopedia.ro
Mai mult decât imobiliare!

-Nu sunt "siren", toanto!
Sunt o victimă a Mafiei!

-Știam că-i invidios și că așa o să faca! D-aia am pus în turn o frigăruie bine ascuțită!

BALOANE
1,5 RON
BUCATA

BANCURI CU BLONDE
-N-aveti vreun post liber de stewardesă?

-E un nămol de calitate! Se formează la noi pe străzi, când se înfundă canalizarea!

-Te-am prins, evazionisto! Ai autorizație pentru banane și, de fapt, vinzi porumb fiert!

-Poți să mă lași jos! Văd că azi apa este mult mai curată decât de obicei!

-Cu asta, rup piața! E un film xxx numai și numai pentru animale!

-Dați-i coaja de pepene, să facă surfing, cât stăm noi de vorbă la mine în cameră!

-Dacă le-as spune fetelor ce datorii are la bănci, ar fugi toate, ca potârnichile!

-Valeu, Tanțo! Ne-am luat cu cititul și curenții ne-au îndepărtat de Vama Veche!

-Așa sunt eu! Când găsesc un parfum care-mi place, cumpăr cât pot să car!

Părinți și copii
-Tati, tati! Vrei să-ți arăt cum se mănâncă un biscuite Borneo?
-Las' că-ți arăt eu ție cum se mănâncă bătaie!
-Bravo, fiule, ai prins stilul de dans Michael Jackson, dar să știi că nu-i nevoie să te strângi chiar așa de tare!
-Văleu!
-Tot așa obișnuia și mama să mă arunce pe mine, numai că, săraca, nu reușea niciodată să mă mai și prindă!
-Relaxează-te! L-am pus pe olită și, ca să fiu sigură că nu ne deranjează, i-am dat pe fund cu super-glue!
-Joacă-te puțin pe-afară, fiule! Tăticu' vrea să verifice dacă noua bonă corespunde!
-Am luat-o cu mine pe centură, ca să vadă și ea cât de greu se câștigă un ban cinstit!

GRUPUL DE PRESA MEDIA BLOC

Nastratin

SINGURA REVISTA DE PAMFLET (INTER)URBAN SI CARICATURA DE BRAND

15 IUNIE – 15 IULIE 2011

Tiparita în 10.000 de exemplare
ISSN: 2069 – 7104
Theodor Sperantia nr. 14, Sector 3, Bucuresti
www.nastratin.ro • office@nastratin.ro
Publicatie membra BRAT

FONDATOR:
IOAN SORIN ROŞU

DIRECTOR GENERAL:
VLAD HOGEA
0742.303.623
hogea@mediabloc.eu

ART DIRECTOR:
MIHAI MATEI
matei@mediabloc.eu

COLEGIUL DE ONOARE:
HORATIU MaLaELE
MIRCEA COŞEA
cosea@b-a.ro
GEORGE IVAŞCU
OLIMPIAN UNGHEREA
ungherea@b-a.ro
NICOLAE-PAUL MIHAIL
nicomah@mediabloc.eu
ELIS RaPEANU
elis@mediabloc.eu
GEORGE CORBU
corbu@mediabloc.eu

ADRIAN MaRaCINEANU
maracineanu@mediabloc.eu

SENIOR EDITORI:
MARIUS C. ROMAŞCANU
romascanu@mediabloc.eu
HORATIU ŞERB
serb@mediabloc.eu
DANIEL NEGUT
negut@b-a.ro
CLAUDIA DANILIUC
claudia@b-a.ro

COLABORATORI SPECIALI:
MARIN CRETU
ŞTEFAN SUCITU

SECRETARIAT DE REDACTIE:
RALUCA IOSIFIDIS
raluca@b-a.ro

LAYOUT & DTP:
OMNI PRESS & DESIGN
www.opd.ro

TIPAR:
UNITED PRINT
021/345.52.12
office@unitedprint.ro

DISTRIBUTIE NATIONALA:
MEDIA GAMMA PUBLISHERS
021/202.82.06
difuzare@medienholding.ro

în retelele de difuzare: TUTUN ŞI ZIARE, MILLENIUM, SIC PRESS, NIMSOC, CALLIOPE, PRESS COM, AMO PRESS

ENIGMELE COMISARULUI TĂNASE

SOLUȚIA!

Pe cățelul din desenul 3 nu-l irită panoul insultător pentru că NU-L CHEAMĂ AȘA!

SPIN Media indoor advertising
-FANTASTICĂ FIRMĂ! TOT DISTRIBUIND MATERIALE, ÎN PESTE 750 DE LOCAȚII PREMIUM, AM DEVENIT PÂNĂ ȘI EU CELEBRU!

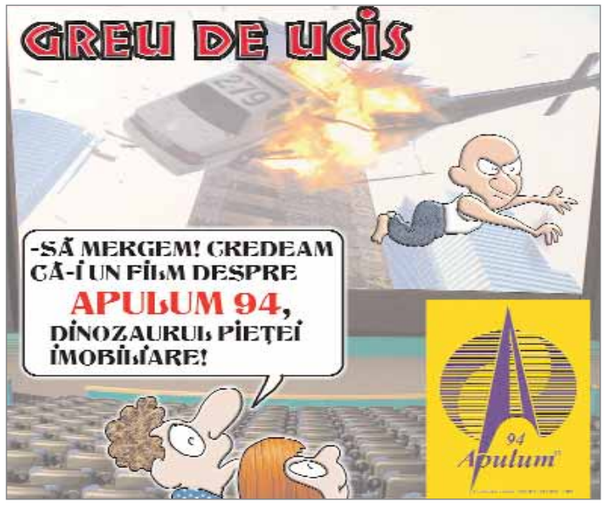

Povești de dragoste nemuritoare
AMOR ÎN FOLCLOR

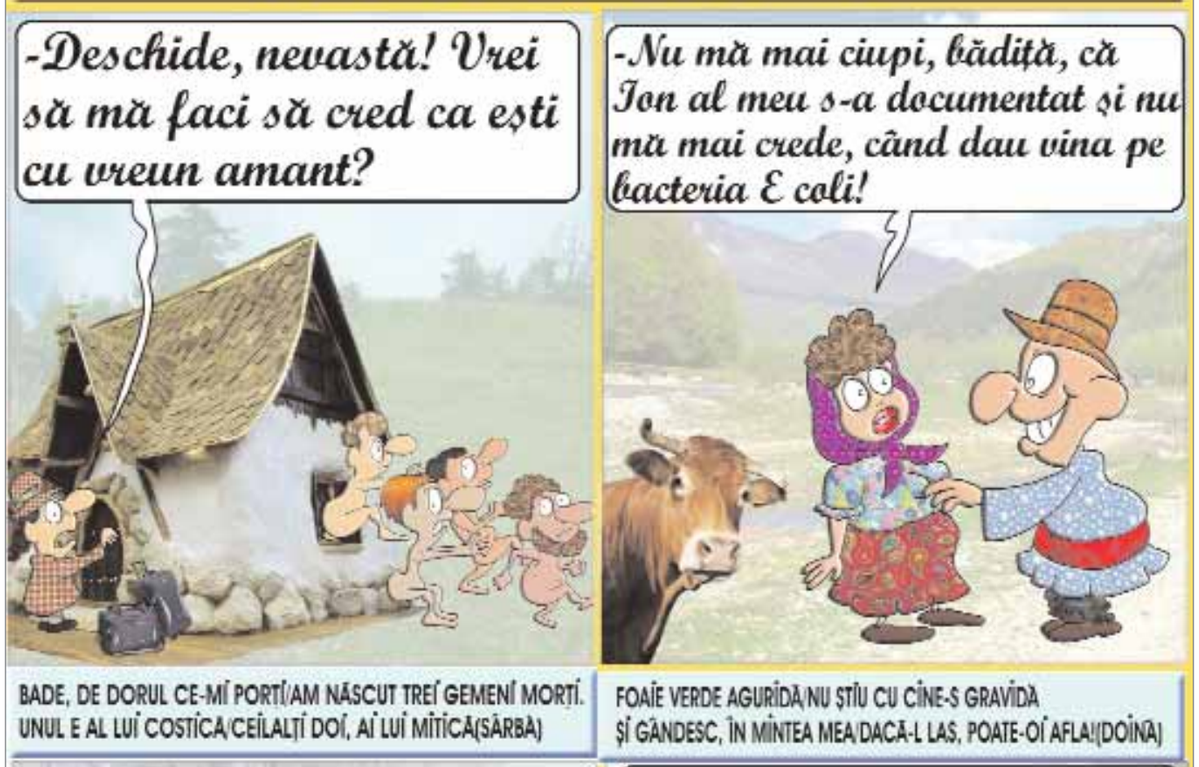
-Deschide, nevastă! Vrei să mă faci să cred ca ești cu vreun amant?
-Nu mă mai ciupi, bădiță, că Ion al meu s-a documentat și nu mă mai crede, când dau vina pe bacteria E coli!

BADE, DE DORUL CE-MÎ PORTÍ/AM NĂSCUT TREÍ GEMENÍ MORȚÍ.
UNUL E AL LUÍ COSTÎCĂ/CEÍLALȚÍ DOÍ, AÍ LUÍ MÎȚÎCĂ(SÂRBĂ)

FOAÍE VERDE AGURÎDĂ/NU ȘTÍU CU CÎNE-S GRAVÍDĂ
ȘÍ GÂNDESC, ÎN MÎNTEA MEA/DACĂ-L LAS, POATE-OÍ AFLA!(DOÍNĂ)

-Stai liniștit, iubitule, că nu ne-a văzut! De câte ori se întoarce de la cârciumă, bărbatu-meu e chior de beat!
-Să-mi lași bărbatu' în pace, destrăbălato, că doar nu pentru tine l-am despărțit de fosta lui nevastă!

CÎNE TE-A FĂCUT PE TÎNE?/TUDORÍȚO, NENE
ERA BEAT ȘÍ ÎNCĂ BÎNE/TUDORÍȚO, NENE!(HORĂ)

SUNT LA LUME DE POVESTE/C-AM ȚÎNUT ȘAPTE NEVESTE!
ÎNSĂ TOTUL S-A GĂTAT/CĂ ULTÍMA M-A CASTRAT!(BRÂU)